

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 23. dan, 24. ožujka 2022.

Nakana:

Molimo za snagu da volimo one koji nas ne vole.

Sveto pismo:

„Jahve mu reče: „Tebi je žao bršljana oko kojega se nisi trudio, nego je u jednu noć nikao i u jednu noć usahnuo. A meni da ne bude žao Ninive, grada velikoga, u kojem ima više od sto i dvadeset tisuća ljudi koji ne znaju razlikovati desno i lijevo, a uz to i mnogo životinja!“ (Jona 4, 10 - 11)

Razmatranje:

Draga braćo!

Sve što god činimo, bilo da jedemo, bilo da pijemo, bilo da obavljamo posao, sve neka bude na slavu Božju. Tu misao naglašava sv. Pavao apostol u svojim poslanicama. Ta misao i mene obuzima prigodom našega današnjega hodočašća. Vi znate, da se u svaki ljudski čin mogu uvući pogreške, pa tako je i u najsvetijim stvarima. Neka nam Blažena Djevica, koju smo došli da počastimo u ovome svetištu isprosi milost, da shvatimo tri stvari: prvo narav hodočašća, drugo korist hodočašća i treće svojstva hodočasnika.

Narav hodočašća

Hodočašće nije ništa drugo negoli jedna vrst pobožnosti. Nije to nikakva nova pobožnost, jer znamo, da je u vrijeme Spasiteljevo već bilo hodočašća, pa i sam Božanski Spasitelj hodočastio je sa svojom Majkom i sv. Josipom u Jeruzalem. Hodočašće je vrst pobožnosti, i to veoma stare. Kod hodočašća valja se čuvati dviju skrajnosti; jedni preziru hodočašće, i toga se moramo čuvati, jer prezreti hodočašće znači prezirati Crkvu, od Boga postavljenog učitelja morala i poretka. Prezirati hodočašće znači prezirati onu lijepu kršćansku jednostavnost, znači pokazivati veliku oholost kojoj se odlučno protivi kršćanska jednostavnost. Druga pak skrajnost, koje se moramo čuvati, jest praznovjerje, koje izvire iz nedovoljnog poznavanja katoličke vjere. Neka bude daleko od nas i sama pomisao kao da bi Blažena Djevica bila vezana samo za ovaj materijalni hram ovdje ili ovaj oltar ili ovu sliku, i kao da ona drugdje ne bi mogla pomoći isto tako kao i ovdje. Svagdje Ona može da pomogne. Ali kad je Gospodin Bog odabrao baš ovo mjesto, da je ovdje poštujemo, onda se možemo tome samo radovati i rado polaziti ovamo na hodočašće. Valja se čuvati ovih dviju skrajnosti, kako se ne bi u ovu lijepu i svetu stvar uvukle nastranosti, koje bi protivnicima katoličke Crkve dale povoda da hodočašće i ovakve manifestacije naše svete vjere izvrgnu ruglu.

Korist od hodočašća

Druga stvar, braćo, koju bih želio ovdje istaknuti, jest korist koju imademo od hodočašća. I ako Blažena Djevica Marija nije među nama osobno prisutna, ona je prisutna po milostima, koje nam dijeli u ovome svetome hramu. Hodočašće je naša velika korist. Hodočašće naime traži od nas žrtava, traži pregaranja, traži znoja, traži materijalnih izdataka, a žrtva je ono što vabi na nas milost Božju, jer se Gospodin Bog i Blažena Djevica u velikodušnosti ne da preteći. Osim toga hodočašće je javna ispovijed vjere. Javna

pak ispovijed vjere jača i nas same, naš katolički ponos i samosvijest, a dobro djeluje i na druge, jer Vi znate onu poslovicu: riječi giblju, a primjeri privlače. Hodočašća imadu dakle veliku odgojnu vrijednost za svakoga pojedinca i za čitav narod.

Svojstva pravog hodočasnika

Treća stvar, koju bih želio danas naglasiti, jesu svojstva, koja mora da ima pravi hodočasnik. Ta su pozitivna i negativna. Negativna, tj. hodočasnik mora da se čuva svega onoga, što bi moglo da okalja dostojanstvo i svetost hodočašća. Hodočašća nisu nikakve prilike možda za kakove stranačke ispade, izazivanja ili svjetsku zabavu. Hodočašće imade jedini cilj, da proslavi Boga i da nam pribavi pomoć duhovnu prije svega, a u koliko je to dobro za našu dušu i vremenitu pomoć. Treba dakle imati u vidu samo i jedino Boga. Pripovijeda Sveto pismo, da je Gospodin Isus Krist uskrisio mrtvacu Lazara, koji je već četiri dana trunuo u grobu. Tom prigodom, veli lijepo Sveto pismo, mnogi su Židovi došli da vide ne samo Isusa, nego i Lazara.[1] Nije dakle njihov motiv bio sasvim čist. Toga se i mi moramo čuvati. Stoga i ja, koliko god poštujem Vaše iskreno radovanje, da sam danas došao s ovim hodočašćem, ne usuđujem se ni pomisliti, da sebi pripišem kakovu zaslugu ili slavu, već sva slava neka bude Bogu, kojemu jedinome pripada po riječima sv. Pavla apostola.[2] Vazda dakle imajmo oči uprte k jednome cilju: proslavi Boga. Drugo su pozitivna svojstva hodočasnika. Hodočasnik mora da upotrebi hodočašće za srdačnu, skrušenu, usrdnu molitvu i pregaranje. Budu li se hodočasnici držali toga, nema sumnje, da će obilati blagoslov Božji saći na njih.

Molitva hodočasnika za naš narod

Bog zna koliko je hiljada došlo posljednjih decenija u ovaj sveti hram, Bog zna koliko je stotina hiljada došlo kroz ova dva tri stoljeća u ovaj sveti hram, Bog zna koliki se već blagoslov Božji po zagovoru Bogorodice izlio na sve njih. Ako je Gospodin Bog svakomu narodu dao lijepih svetišta Marijinih, nije zaboravio ni hrvatski narod. Francuzima je dao Lurd, Talijanima Loreto, Švicarcima Einsedel, Nijemcima Alt Otting i tako redom, ali je i Hrvatskom narodu dao mnogo svetišta Marijinih, od kojih je dovoljno da spomenem samo dva: ono na Trsatu i ovo gdje smo se danas sakupili. Zahvalimo dakle od srca na ovome daru, uzdignimo srca molitvom, pa sam uvjeren, da će se po zagovoru Blažene Djevice izliti obilje blagoslova na svakoga pojedinca od nas, na Hrvatski narod i čitavu našu domovinu.

bl. Alojzije Stepinac
hodočašće na Mariju Bistricu
8. 7. 1934.

Molitva:

Pod obranu se Tvoju utječemo, sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibli vazda oslobodi. Djevice slavna i blagoslovljena, Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša! Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporuč, svojemu nas Sinu izruči. Amen.